

Eitt tignarligt umboð Oddagrein

RØÐURNAR á Føroya Løgtingi ígjár vóru í stórarí andsøgn til ta propagandistisku røðu, lögmaður helt ólav-søkudag, tá ting okkara varð sett. Bæði lögtingsformaðurin og drotn- ingin hildu sømiligar røður, sum vísa, at Føroyar enn eru í ríkisfelagsskap- inum.

Líka mikið hvørja politiska áskoðan vit hava, so skerst ikki burtur, at Mar- greta drotning er eitt tignarligt umboð fyri donsku tjóðina og danska fólkíð. Hon er ein góður umboðsmaður, og hon tykist eisini at skilja, hvat ein drotning ella kongur kann tilláta sær og ikki.

TANN øsing, sum nú hevur tikið seg upp ímóti kongshúsinum í donsku víkublødunum, sømir seg hvørki seri- øsum bløðum ella eini mentaðari tjóð. Hetta minnir ikki sørt um bretsku fyrrapartspressuna, sum fyrri so vítt livi av at skriva um bretska kongs- húsið, og tey víðurskifti, sum har gera seg galdandi. Men tá tað er sagt, skal sigast, at himmalvíður munur er á, hvussu danska og bretska kongshú- sið er skipað og hvussu tey hava megnað at lagað seg til okkara nú- tímans fólkaraðiliga samfelagi.

TÁ alt hetta er sagt, skal leggjast aft- urat, at úr einum sosialistiskum ella republikanskum sjónarhorni kann tað ikki vera rætt við eini ríkisskipan, har ríkisovastin ikki er fólkavaldur. Arva- rættur til eitt slíkt tjóðandi starv er í prinsippinum í andsøgn til fólkaraðið og eitt sosialdemokratiskt samfelag.

MEN meiriluti er í danska fólkinum fyri kongaveldi, og tá so er, so skal hann eisini virðast, og kongshúsið skal fáa tann heiður tað hevur uppi- borið, hóast skreyt og skruð eigur at avmarkast til tað sømiliga.

VÓNANDI hevur drotningin, prinsurin og krúnprinsurin havt eina góða vitjan í Føroyum, og vónandi roynir drotn- ingin eisini at føra Føroyar fram í al- tjóða høpi, sum ein tingmaður fyrr í ár segði seg saknað. At enda skal vón okkara vera, at vitjanin í norðasta ríkispartinum eisini eydnast væl og er grønlandska fólkinum til sóma og gagns.

Sosialurin

Tiltakið á Sandi, har Fiska- virkið Delta á Tvøroyri er við, er fyrimyndarligt

Í seinastu grein míni um- røddi eg tiltakið, sum Delta á Tvøroyri er við, har ar- beiddsskapandi tiltøk vera framd. Hetta hevur ført við sær, at eitt sindur av orða- skifti hevur tikið seg upp mest innan samgonguna, hvørt vilt avgerðin er rætt, ella um tær av Løgtinginum samtyktu milliónirnar til framleiðslu av fiskavørum, skuldu verðið brúktar til nak- að annað enn tað, sum nú verður framt. Eg meti at tað er rætt sum verður gjørt.

Tað er rætt at Løgtingið fer inn og setir tiltøk í verk, har einki arbeiði er, tí tað er ein landsuppgeva at skapa arbeiði til allar hendur á sjógv og landi. Tá lögmaður í grein nú um dagarnar sigur, at nú eru Javnaðar- flokkurin og Fólkaflokkurin meirilíkur, so er tað eingin skaði, um Fólkaflokkurin er so at sær komin, at hann sum í hesum føri, at hann skilir, at tiltøk mugu setast í verk, sjálvt um tey ikki eru eftir teirra politiska leisti, men meira tað, sum Javn- aðarflokkurin stendur fyri, tað at skapa arbeiði og tryggja sømilig kor til allar landsins íbúgvar, tað er ein landsuppgeva.

Tí tað kann ikki vera rætt, at vit eru nøgd við at vit hava eina tryggingarskipan fyri arbeiðsleys, og at vit so bara lata standa til. Tað er rætt, at vit hava eina slíka skipan, men helst skuldi tað

verið soleiðis, at hon var brúkt minst møguligt, men hon skal vera har. Tað mest avgerðandi er, at vit hava arbeiði til allar hendur, og tað var nú uppá hægstu tíð, at nakað hendur tí hevur tað verið óskukalt á Sandi í nógv ár, ja alt ov leingi, tí er tað at fróðast yvir, at aftur fer vatn at koma í tómar brunnar, øllum samfelagn- um at gagni.

Tað er eisini av stórum týðningi, at tað eru sum her, fleiri at bera førningin, tá gerst tað lættari, og eisini vísir tað, at tann gongda leiðin er, um semja er fyri einum positivum sam- arbeiði.

Tiltakið á Sandi vil vón- andi føra tað við sær, at forðað verður fyrri, at ósemja tekur seg upp, nú allar kreftir eru líkasum farnar í hernað, hvørt ímóti orðum, fyrri at vinna møgu- leikan at gera stóð fyrri ein- arí móguligari oljuvinnu her á landi.

Tað er greitt, at tað plássíð ella tann oyggj, sum vinn- ur hetta spælið, har henda framleiðsla verður lögð, hon verður væl fyrri, tí hon verður ikki bara eitt stað, har alt verður á einum plássi, men øll fáa ágóðan av tí, sum fer at henda, tað er eingin loyna, at Suðuroy liggur eftir øllum at døma best fyrri, og tað eiga vit ikki at lata fara aftur við bordin- um orsakað av, at vit møgu

liga ikki kunna semjast. Tað er Suðuroy liggur best fyrri, skuldi í sjálvum sær verið nokk at bygt eina samvinnu uppá, tí tað avgerðandi er at fáa støðina á land, har í Suðuroy hon fer at liggja hevur í veruleikanum einki at týða, tí tað kemur at gagna øllum, bæði einkult persónum og fyrirkum, uttan mun um tær liggja í norðara ella sunnara parti av Suðuroy, vit koma øll at fáa gagn av hesum og av tí, sum fylgir í kjalavørinum av hesari komandi vinnu, tí eigur tað at vera ein samdur frontur sum her verjir borg, og av øllum alvi roynir at fáa víðurskiftini soleiðis, at tað verður her sum vinnan festur röt.

Vit mugu vinna á teimum kreftum, sum av øllum alvi draga frá. Eitt er greitt, ósemja hon ber ikki til, hetta eiga bæði teir lokalu polit- ikkarar og ikki minni vinnu- livsfólkið í allari Suðuroy

at gera sær greitt.

Vit mugu her og nú seta okkum saman og loysa teir trupulleikar, sum tykjust at vera forðingar fyrri, at vit fáa gagn av einari oljuvinnu. Tí eiga vit at taka tað, sum hendir á Sandi sum eina fyrmynd, hvat kann fremj- ast um ein lína verður drig- in, tað arbeiði sum fylgir í kjalavørinum av einari oljuvinnu, verður øllum at gagni, latið ikki hetta gleppa okkum av hondum.

Tað at standa ósamdur, tað at draga hvønn sín veg, vil hava við sær, at vit missa møguleikan, og hendir tað so er tað sjálggjørt.

Tað verður ein treyt frá oljufelagunum, at teir ikki blíva ein partur í einari óneyðugari ósemju, tí mugu teir lokalu myndugleikarnir finna saman tí tað eru nøgv- ar kreftir sum draga frá.

Teir kommunalu mynd- uguleikarnir í Suðuroy eiga og mugu seta seg saman og finna eina felags stöðu, gera vit ikki tað, so spæla vit av við tað størstu avbjóðingina sum nakran tíð er boðin okkum, og um vit lata standa til, so má eg sanna orðini sum var yvirskrift á einari grein um eitt annað mál. Hvar eru vit - hvar fara vit.

Sverre Midjord

Lesarabrøv

Dregur nú míni sakleysu foreldur uppí

Tað stóð at lesa eitt sera skelkandi lesarabræv í Oyggjatiðindum, Klein-tið- indum, mikudagin tann 23. juli sum blaðstjórnin hevði skrivað. Skelkandi, tí etiski andin í tí kennir eingi mark og er spýggjandi skitin, ja, skrivarin er vísiliga »slár- sjúkur«.

Tað er prógvað, at tað er blaðstjórn, sum skrivar, tí hann skrivur um m.a. fritíð- arlønina sum eitt slag av aftursvari til viðmerking, ið hann sjálvur ikki tók við í egotropið sítt. Hesa viðmerk- ing fekk hann sendandi sunnudagin tann 20. juli, sum higartil bert hevur stað- ið í Sosialinum tann 23. juli, so hann hevur havt góða tíð at skriva hana inn. Men hann tordi ikki og sipar bert

til hana í hesum nevnda les- arabrævi.

Í sama lesarabrævi viðger Klein-smiðurin eisini fyrr- verandi konu mina og børn.

Og so dregur hann sak- leysu foreldur míni inn í les- arabrævið eisini á ein sera manninkandi og ósømi- ligan hátt.

Eg má siga, at eg hevði ikki droymt um, at hesin maður, ið erpar sær av at vera góður við mammu sína, fór at riða so lágt; men vit mugu bert ásaðna, at hann stendur púra hjálpar- leysur og hevur einki annað at argumentera við enn at skjóta eftir mínum foreldr- um, míni fyrrverandi konu og børnum.

Í sama »blað« hevur hann eisini eitt lesarabræv dul-

nevnt »Sörvingur«, men tað er ikki so ringt at vita, hvørt tað er, tá ið eg veit, hvørjir sörvingar halda Klein-tið- indi. Tað er ófatiligt sum fáar heilakyknur eru eftir, sum ikki sita í koyrstóli. Nú hevur hann gjørt mist, at eg var á »blaðnum«, meðan hann sat í gegnum. Og gloymt, hvat mítt arbeiði var.

Nú fari eg at hava ein lít- lan ólavsøkustæð, men ádr- enn eg geivist skal eg bert rætta ein triðja lesarabræv- skrivara, sum sjálvandi er sami Klein-smiður, at eg havi bert einaferð umboðað Dagblaðið á Vestmanna- oyggjum og tá vóru Hogni Djurhuus og Sigmar Blá- berg eisini við sum umboð fyrri ávíkavist Sosialin og

Dimmalætting.

Icelandair hevði bjóðað 50 norðurlandskum journa- listum til Íslands at kunna- st um landið og varð eisini flogið ein túr til Vestmanna- oyggjar. Ein frálíkur túrur og eg hevði fleiri greimr í Dagblaðnum eftir túrin. Og tað høvdu hinir báðir blað- mennir sjálvandi eisini. Dan Klein var við á átta daga túrinum í Noregi sum Norská Sendistovan í Key- pmannahavn bjóðaði í 1985, og kanska kundi Klein- smiðurin greitt eitt sindur frá tí túrinum í lesarabrævi ella grein.

Ólavur í Beiti
24.7.97